

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **D. H.**, zast. JUDr. Alexandrem Királym, Ph.D., advokátem se sídlem Ostrava - Poruba, L. Podéště 1883, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2013, čj. 18474/DS/2013/Er, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2013, čj. 18474/DS/2013/Er, se z r u š u j e a věc se mu v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 33.229,- Kč, a to do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Alexandra Királyho, PhD.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 26. 8. 2013, čj. SPR-III/5748/2013-PO/ZA, kterým prvoinstanční orgán rozhodl o zadržení jeho řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku, kterého se měl dopustit dne 11. 8. 2013 na pozemní komunikaci v obci Mladé Buky.

V jeho odůvodnění žalovaný uvedl, že žalobci byl zadržen v souladu s ustanovením § 118b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), řidičský průkaz č. ED 905178, vydaný dne 13. 11. 2008 Magistrátem hlavního města Praha. Řidičský průkaz byl příslušníkem policejní hlídky zadržen do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 11. 8. 2013 v 10:23 hod. na pozemní komunikaci v obci Mladé Buky, řídil po předchozím požití alkoholického nápoje osobní motorové vozidlo značky Mercedes Benz E270, registrační značky 3AN 5798. Dechová zkouška byla provedena příslušníky Policie ČR dne uvedeného dne v 10:23 hod. s hodnotou 0,43 ‰ alkoholu v dechu, opakovaná zkouška byla provedena následně v 10:28 hod. s výsledkem 0,43 ‰ alkoholu v dechu.

V reakci na odvolání žalovaný konstatoval, že v projednávané věci se jedná o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku a že tedy jde o předběžné opatření a nejedná se o řízení o přestupku. Ke zrušení tohoto opatření neshledal důvod, neboť dle oznámení Policie ČR o zadržení řidičského průkazu ze dne 11. 8. 2013 a z potvrzení o zadržení řidičského průkazu téhož dne vyplývá, že podmínky pro tento postup policisty podle ustanovení § 118b zákona o silničním provozu byly splněny.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že žalovaný se vůbec nemohl zabývat jeho odvoláním, protože neobsahovalo odůvodnění, tedy nevykazovalo náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Správní orgány tak nepostupovaly v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu, když po zjištění uvedené vady podání nevyzvaly žalobce k jejímu odstranění. Žalobce citoval ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu a uvedl, že je z něj zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Každé podání, které má být posouzeno jako odvolání, musí obsahovat specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, rozsah, v němž je napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního posouzení ve věci či nesprávnost vyhodnocení skutkového stavu věci či nedostatky v dokazování. Odvolání žalobce splňovalo náležitost specifikace rozhodnutí a náležitost rozsahu, zatímco absentovaly konkrétní rozpory s právními předpisy a tvrzené nesprávnosti předcházejícího řízení.

Žalobce poukázal na to, že nemá-li odvolání nějakou náležitost vyplývající z ustanovení § 37 nebo § 82 odst. 3 správního řádu, je na místě postupovat podle ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu tak, že správní orgán pomůže žadateli nedostatky odstranit nebo jej k odstranění vyzve. V souladu s účelem řízení a s ohledem na ustanovení § 4 odst. 2 správního řádu, v němž je zakotvena povinnost správního orgánu v souvislosti se svým úkonem poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonů a osobním poměrům dotčené osoby potřebné, měla být v daném případě žalobci

poskytnuta přiměřená lhůta. Žalovaný však dle uvedených procesních zákonných ustanovení nepostupoval a zcela odtrženě od obsahu odvolání posoudil odvolání v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Dopustil se tak toho, že rozhodoval o odvolání, aniž by znal námítky, které hodlal žalobce v doplnění svého odvolání uplatnit. Takový postup považuje žalobce za nepřípustný a v rozporu s procesními ustanoveními, která jsou zakotvena v právě citovaných ustanoveních správního řádu, a rovněž za postup v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, v nichž je zakotveno právo na spravedlivý proces.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a zopakoval důvody zadržení řidičského průkazu žalobce. K žalobě dodal, že dne 13. 9. 2013 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání, které obsahovalo údaje, kdo a proti jakému rozhodnutí podává odvolání, a sdělení, že se proti tomuto rozhodnutí obviněný odvolává. Toto podání bylo učiněno právním zástupcem a k podání byla doložena plná moc k zastupování. Ta neobsahovala sdělení, že ji právní zástupce přijímá, tj. neobsahovala podpis advokáta, a podání neobsahovalo předepsané náležitosti (konkrétní rozpory s právními předpisy a absentovaly rovněž tvrzené nesprávnosti předcházejícího řízení). Správní orgán I. stupně dne 20. 9. 2013 v 11:39 hod. telefonicky kontaktoval přímo žalobce, aby vady podání prostřednictvím svého právního zástupce odstranil, opakovaně byl žalobce kontaktován správním orgánem dne 23., 25. a 30. 9. 2013 a 1. 10. 2013. Vady podání však odstraněny nebyly. Dne 1. 10. 2013 proto postoupil správní orgán 1. stupně odvolání žalovanému a o této skutečnosti informoval právního zástupce žalobce.

V replice na vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že výklad pojmu „předběžné opatření“ byl s ohledem na znění ustanovení § 61 správního řádu vyložen žalovaným velice široce. Připustil, že byl správním orgánem prvního stupně přímo kontaktován, nikoliv však s tím, aby odstranil vady podání prostřednictvím svého právního zástupce, nýbrž proto, aby mu pracovník tohoto orgánu sdělil, že po jeho „odvolacím podání“ neví, co jeho právník chce. Když mu žalobce sdělil, aby postupoval tak, jak je jeho povinností, tak žalobci řekl, že protože pil, že už si „nezaježdí“. Žalobce zopakoval, že správní orgán je povinen vyzvat účastníka k doplnění odvolání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, pokud odvolání neobsahuje ani jeden projednatelný důvod a není z něj tedy zřejmé, v čem odvolatel spatřuje rozpor s právními předpisy. Takovou povinnost však žalovaný výše vylíčeným telefonátem nesplnil.

Při jednání soudu konaném dne 18. 2. 2014 setrvaly obě strany sporu na svých argumentech a procesních návrzích.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a žalobu shledal důvodnou.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že dne 13. 8. 2013 došlo Městskému úřadu Trutnov oznámení Policie ČR čj. KRPH-78424-3/PŘ-2013-051015

o zadržení řidičského průkazu č. ED 905178, který byl žalobci zadržen dne 11. 8. 2013 z důvodu uvedeného v ustanovení § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu, tj. že řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. V oznámení je skutek i stručně popsán, tj. že dne 11. 8. 2013 v 10:23 hod. na pozemní komunikaci v obci Mladé Buky, řídil žalobce osobní motorové vozidlo značky Mercedes Benz E270, registrační značky 3AN 5798, pod vlivem alkoholu a že opakovanou dechovou zkouškou u něho bylo zjištěno 0,43‰ alkoholu v dechu. Městskému úřadu Trutnov bylo současně zasláno i potvrzení o zadržení řidičského průkazu i samotný řidičský průkaz. Městský úřad Trutnov zahájil dne 14. 8. 2013 správní řízení a rozhodnutím ze dne 26. 8. 2013, čj. SPR-III/5748/2013-PO/ZA, rozhodl dle ustanovení § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu o zadržení řidičského průkazu žalobce č. ED 905178, vydaného dne 13. listopadu 2008 Magistrátem hlavního města Praha, a to do doby pravomocného rozhodnutí o jeho přestupku, kterého se měl dopustit dne 11. 8. 2013 na pozemní komunikaci v obci Mladé Buky.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolání, ve kterém je uvedeno, že „obviněnému byl doručen list Městského úřadu Trutnov, jímž se dozvěděl“, že se mu zadržuje (a na základě jakých ustanovení) řidičský průkaz a že „proti tomuto rozhodnutí se obviněný odvolává“.

Dále je ve správním spise založen úřední záznam sepsaný dne 1. 10. 2013, v němž je zaznamenáno, že vzhledem k tomu, že odvolání neobsahovalo předepsané náležitosti a protože neobsahovalo podpis ani razítko zástupce žalobce, kontaktoval pracovník správního odboru městského úřadu telefonicky přímo žalobce, aby vady prostřednictvím svého zástupce odstranil. Je zde rovněž zaznamenáno, že telefonicky byl takto kontaktován dne 20., 23., 25. a 30. 9. 2013 a 1. 10. 2013 a současně je zaznamenána i délka každého hovoru v minutách. Dále je zde zaznamenáno i to, že žalobce přislíbil vady podání odstranit, že toto neučinil a že při posledním telefonátu sdělil, že má správní orgán odvolání zaslat odvolacímu orgánu tak, jak je napsáno. Následně o odvolání žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

V posuzovaném případě byla spornou pouze procesní otázka týkající se náležitostí odvolání dle správního řádu a postupu správního orgánu při odstranění jejich absence, resp. při odstranění vad podání.

Ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu stanoví, že odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že odvolání musí obsahovat náležitosti, které správní řád výslovně stanoví. Znamená to tedy, že podání, které má být posouzeno jako odvolání, musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž je napadá, tj.

uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení, tj. odvolací důvody.

Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Ustanovení § 93 odst. 1 správního řádu přitom stanoví, že pro řízení o odvolání se použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu.

Z uvedeného je nutno dovodit, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z ustanovení § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Odvolání žalobce ze dne 11. 9. 2013 kromě základních náležitostí podání obsahovalo specifikaci napadeného rozhodnutí a dále pak pouze uvedení toho, že se proti němu žalobce odvolává. Odvolací důvody, jak požaduje ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, tak zcela chyběly. Správní orgán prvého stupně sice kontaktoval žalobce telefonicky (to žalobce i připouští), obsah telefonického kontaktu však účastníci interpretují zcela rozdílně. Povinnost učinit řádné opatření k odstranění nedostatků odvolání postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu, tj. vyzvat žalobce k odstranění vad, je však stanovena správnímu orgánu, který tak musí učinit prokazatelným a nezpochybnitelným způsobem. Polemika o tom, co vlastně kdo do telefonu řekl, je proto bezpředmětná a krajský soud proto považoval za nadbytečné v tomto směru provádět navržené výslechy svědků, resp. účastníků telefonického rozhovoru. Přestože by se dalo očekávat, že žalobce, resp. jeho zástupce jako osoba znalá práva (advokát), bude postupovat tak, aby veškerá jím učiněná podání odpovídala požadavkům zákonem na ně kladeným, správní orgán je ten, kdo vede řízení a na něm leží primární povinnost, aby řízení vedl v souladu s procesními předpisy. Nutno podotknout, že soud považuje praxi, kdy za popsané situace telefonuje pracovník správního orgánu účastníkovi řízení dokonce pětkrát, přestože již ani po prvním takovém telefonátu nedojde k žádné reakci či odezvě, za přístup zcela neprofesionální.

Je proto nutno přisvědčit žalobci, že žalovaný tím, že rozhodoval o odvolání bez toho, aniž by žalobce řádně vyzval k odstranění nedostatků odvolání, postupoval v rozporu s procesními ustanoveními správního řádu a zatížil tak odvolací řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

Krajskému soudu proto nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení a vrátit mu věc v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve výsledku věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku spojeného s podáním žaloby ve výši 3.000,- Kč a s návrhem na přiznání odkladného účinku ve výši 1.000,- Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Ten učinil ve věci celkem 4 úkony právní služby po 3.100,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, seps žaloby, seps repliky a účast při jednání soudu) a za jeden úkon právní služby ve výši jedné poloviny, tj. 1.550,- Kč (účast při jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozsudku). K tomu má nárok na úhradu paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/ a § 13 odst. 3 advokátního tarifu).

Požadovanou náhradu nákladů za 1 úkon právní služby, který měl spočívat v sepsání vyúčtování nákladů za řízení, krajský soud nepřiznal, neboť nešlo o podání ve věci samé a náklady řízení měly (a mohly) být zástupcem žalobce vyúčtovány při jednání u soudu jako součást závěrečného návrhu. Zástupce žalobce tak při jednání neučinil, krajský soud mu proto pouze povolil zaslání tohoto vyúčtování v náhradní lhůtě. Další požadovaná náhrada nákladů za úkon právní služby, který měl spočívat v poradě se žalobcem přesahujícím jednu hodinu, nebyla nijak doložena.

Krajský soud žalobci nepřiznal účtovanou náhradu nákladů řízení ve výši jedné poloviny ani za další úkony, konkrétně za sdělení k výzvě soudu a seps dvou žádostí, neboť dle jejich obsahu je nelze zahrnout pod úkony právní služby ve smyslu ustanovení § 11 advokátního tarifu. Sdělení k výzvě soudu spočívalo pouze ve vyjádření nesouhlasu s neveřejným projednáním věci, obě žádosti pak byly pouze žádostmi o přednostní projednání věci.

V souvislosti s účastí při dvou jednáních u soudu je dalším nákladem zastoupení náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu v rozsahu 2 x 6 hod. (po 100,- Kč za každou půlhodinu) a náhrada cestovních nákladů za dvě cesty osobním automobilem zn. BMW, reg. zn. 7T6 1111, z Ostravy - Poruby do Hradce Králové a zpět v délce jedné cesty 474 km s průměrnou spotřebou nafty 8,2 l na 100 km, tj. cestovní náklady v celkové výši 6.306,- Kč dle vyhl. č. 435/2013 Sb.

Navýšení odměny zástupce žalobce jako plátce DPH činí 5.073,- Kč (§ 14 advokátního tarifu).

Požadovanou náhradu nákladů spočívající v nocležném ze dne 17. února na 18. února 2014 ve výši 1.500,- Kč krajský soud nepřiznal, protože jednání u soudu dne 18. února 2014 bylo nařízeno právě s ohledem na vzdálenost sídla zástupce žalobce až na pozdější hodinu (konkrétně v 9:30 hod.). Pokud ani tato pozdější hodina zástupci žalobce nebo jeho koncipientu nevyhovovala, pak ale ani uváděný nepříznivý zdravotní stav koncipienta nemůže jít k tíži nákladů protistrany. Navíc tyto

účtované náklady zástupce žalobce ani nedoložil. Stejně tak nijak nedoložil požadované náklady na parkovné.

Požadovanou náhradu nákladů spočívající v „kopírování jednoho listu jako přípravy na jednání“ ve výši 3,- Kč krajský soud rovněž nepřiznal. Ze spisu vyplývá, že mělo jít o fotokopii osvědčení o registraci zástupce žalobce k DPH, kterou jeho koncipient při jednání soudu předložil (založena jako č.l. 48). Takovéto náklady jsou však již obsaženy v paušální náhradě hotových výdajů na jeden úkon právní služby. Navíc by nešlo ani o účelně vynaložené náklady, neboť stejný doklad o registraci zaslal zástupce žalobce soudu spolu s replikou ze dne 10. ledna 2014 (založen na č.l. 44) a znovu společně s vyúčtováním nákladů řízení (založen na č.l. 60).

Krajský soud uložil shora vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť jde o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 20. února 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu